

гр.Перник, 22 март, 2013 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на тринадесети март две хиляди и тринадесета година в касационен състав

Председател : Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря М.*** и в присъствието на прокурора Антова, като разглежда докладваното от съдията СТАНЧЕВ к.н.а.х.д. № 72 по описа за 2013 година на Административен Съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на глава XII от АПК.

Касационният жалбоподател ЕТ "П.Ц.Б***" е останал недоволен от съдебно решение № 850, постановено по нах дело № 913/2012 на РС Перник, с което е изменено НП № 23-2304883/07.05.2012 на Директор ДИТ "СО", с което на основание чл. 414, ал.3 от^Т КТ е била наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за извършено административно нарушение по чл. 61, ал. 1 от КТ. С обжалваното решение РС е намалил размера на санкцията на 1500 лева. В касационната жалба са развити оплаквания за незаконосъобразно издадено НП, незаконосъобразно и необосновано съдебно решение. Иска се отмяна на решението, както и постановяване на друго решение по същество, с което да се отмени НП.

Ответникът по касационна жалба не взема отношение.

Представител на окръжна прокуратура поддържа становище да се остави в сила обжалваното решение.

Касационен състав при Административен съд Перник, като съобрази становищата на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Предмет на въззивен контрол пред ПРС е НП № 23-2304883/07.05.2012 на Директор ДИТ "СО", издадено въз основа на АУАН №23-2304883/29.03.2012 на актосъставител П.*** - главен инспектор при Дирекцията с което НП е ангажирана отговорността на едноличния търговец в качеството му на работодател за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ, поради което на основание чл. 416 във вр. с чл. 414, ал.3 от КТ му е наложена имуществена санкция в размер на 3000лв. Конкретните фактически обстоятелства по нарушението в НП се свеждат до това, че при извършена проверка на 27.03.2012 г. по работни места и на 29.03.2012 г. по документи е констатирано, че търговеца стопанисва цех за хлебни и сладкарски продукти, в който е приело на работа лицето В.А.***. Същата е изпълнявала трудовите си задължения на 27.03.2012 г. в 17:10 часа като "месачка" в цеха, с определено работно време и място без да е сключен писмен трудов договор между нея и дружеството. При извършената проверка на място, работещата е попълнила декларация на основание чл. 399 от КТ и др. В декларацията е посочила, че няма сключен трудов договор, дневно възнаграждение от по 5 лева, работно време, посочено по часове. При извършване на проверката по документи пред Дирекцията е представен

граждански договор за изработка между касатора и работника с уговорено време на изработката 16 дни, предмет на договора - производство на закуски, възнаграждение 50 лева.

Съдът е събрал гласни доказателства чрез разпит на актосъставителя.

При така установените факти и обстоятелства по случая съдът е формирал извод за законосъобразност на НП, но е приел, че размера на санкцията наложена по реда на чл. 413, ал.3 КТ за нарушение по чл. 61, ал. 1 от КТ е завишен и е изменил същото до минимално предвидения в разпоредбата на чл. 414, ал. 3 от КТ.

В рамките на служебния касационен контрол по чл. 218, ал. 2 от АПК атакуваното решение е валидно и допустимо, т. к. е постановено от компетентен съд в предвидената от закона форма въз основа на редовна жалба срещу НП. Решението е законосъобразно като краен резултат. Съображенията за това са следните:

За нарушението по НП, изразяващо се в липсата на сключен писмен трудов договор между касатора в качеството на работодател и лицето Алексова, е посочена като относима материалната норма на чл. 61, ал. 1 от КТ, а приложимата санкция е посочена и наложена по състава на чл. 414, ал.3 от КТ. Това приложение на закона от наказващият орган е законосъобразно, единствено за това, че в разпоредбата на чл. 414, ал.3 от КТ са въведени като възможност за налагане на административни наказания нарушения по чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2 от КТ. По см. на чл. 61, ал. 1 от КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа; този договор трябва да е в писмена форма; преди постъпването на работа на работника следва да се предоставят определени от закона документи. Фактическите обстоятелства по нарушението в акта и НП навеждат на извода за нарушение, за което следва да се носи отговорност по реда на чл. 414, ал. 3 КТ. Задължението по чл. 61, ал. 1 от КТ се осъществява чрез неизпълнение на задължението да се сключи трудов договор преди постъпването на работника на работа, като по чл. 62, ал. 1 от КТ този договор трябва да е в писмена форма. Самата норма на чл. 61, ал. 1 от КТ е в пряка - неразривна връзка с изискването за спазване на формата на трудовия договор. Съпоставянето на двете материални правни норми води до извода, че в случаите на полагане на труд при фактически съществуващо трудово правоотношение, без да е налице **сключен писмен договор**, е налице неизпълнение на задължението по чл. 62, ал. 1 от КТ. То е част от изискването за сключване на договор преди постъпване на работника на работа /чл. 61, ал. 1 от КТ/, който договор следва да бъде в писмена форма /чл. 62, ал. 1 от КТ/. В случаите на неключване на трудов договор при съществуващо трудово правоотношение и полагане на труд по него, според разпоредбата на чл. 414, ал. 3 от КТ е налице неизпълнение на задължението по чл. 61, ал. 1 и чл. 62, ал. 1 от КТ. Т. е. задължението е едно, като неизпълнението му според законодателя се кумулира и от двете норми. Това неизпълнение кореспондира със състава на санкционната норма по чл. 414, ал. 3 от КТ. Според касационен състав, нарушението е двойко - понася се от работодателя, като универсален нарушител, но няма пречка да се вмени и на работника, ако своеволно започне да полага труд. В този смисъл прецизността на подобно нарушение следва да се тълкува и с оглед приложимостта на разпоредбата по чл. 62, ал. 1 КТ.

Ангажирайки отговорността на дружеството-работодател по чл. 414, ал. 3 от КТ административно наказващия орган е издал законосъобразно НП, до степен възпроизвеждане на цифровото изражение на чл. 61, което не подлежи

на отмяна. В описателната част, АНО не отрича липсата на "сключен писмен трудов договор", но въвеждането на чл. 61 в редакцията на чл. 414, ал. 3 КТ, налага съобразяването с тази редакция. Според АНО нарушението е по чл. 61, ал. 1 от КТ, а административно наказателната отговорност се ангажира по реда на чл. 414, ал. 3 от КТ. Налице е законосъобразно приложение на относимата за нарушението правна норма. В този смисъл становището на ПРС за правилно приложение на материалния закон, от страна на АНО е законосъобразно.

В контекста на изложеното, безпредметен се явява спорът между страните относно действителното наличие на трудово правоотношение, прикрито с гражданския договор, с неговите отличителни характеристики. Престацията на труд е предмет на трудово, а не на обикновено гражданско договорно правоотношение. Страните имат автономия при договарянето помежду си, но тя е ограничена от повелителните разпоредби на закона. Разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от КТ задължава страните да уредят отношенията си по повод предоставяне на работна сила като трудови. Бланковия граждански договор е в противоречие с декларираното от работника А.***. Наложителен за касационен състав е извода, че касатора се стреми към явна злоупотреба с право, а самите му правни действия удостоверяват целеното заобикаляне на закона.

С оглед на изложените в касационната жалба доводи за допуснато нарушение на материалния закон като касационно основание, съдът не следва да се задълбочава и обсъжда възраженията за характера на съществуващото между страните частно гражданско правоотношение, каквито доводи излага касатора.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че обжалваното съдебно решение не съдържа основание за отмяната му, а касационните доводи не се споделят, тъй като са неоснователни. Решението следва да се остави в сила.

Воден от горното, касационен състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 850 на районен съд Перник, постановено, по нахд № 913/2012 година.

Решението не може да се обжалва.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/